

İLİM MECLİSLERİNİN BEREKETİ: İLİM VE HİLM

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ-seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl'ihî ve sahbihi ecma'în ve men tebi'ahû bi-ihsanin ilâ-yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd.

a. Zekâtın Bereketi

Fe kâle Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sellem:

مَا تَلَفَ مَالٌ فِي بَرٍّ وَلَا بَحْرٍ إِلَّا بِمَنْعِ الزَّكَاةِ

فَحَرِّزُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ وَدَاوُوا مَرْضَاكُمْ

بِالصَّدَقَةِ وَادْفَعُوا عَنْكُمْ طَوَارِقَ الْبَلَاءِ بِالذُّعَاءِ فَإِنَّ

الذُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزِلْ مِمَّا نَزَلَ

يَكْشِفُهُ وَمِمَّا لَمْ يَنْزِلْ يَحْبِسُهُ

Mâ telefe mâlün fî berrin ve lâ bahrin illâ bi-men'ı'z-zekâti fe-harrizû emvâleküm bi'z-zekâti ve dâvû merdâküm bi's-sadakati ve'd-fe'û anküm tavârika'l-belâi bi'd-du'âi fe-inne'd-du'âe yenfe'u mimmâ nezele ve mimmâ lem yenzil mimmâ nezele yekşifühû ve mâ lem yenzil yahbisühû.

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz, Ubâde hazretlerinden, İbni Asâkir ve Taberanî'nin rivayet ettiğine göre buyurmuşlar ki;

Mâ telefe mâlün fî berrin ve lâ bahrin. Denizde veya karada bir mal bir kişinin malı telef olmaz, yok olmaz, zarara ziyana uğramaz.

İllâ bi-men'ı'z-zekâti. Zekâtı. Uğramışsa, zekâtı vermediğinden uğramıştır. Zekâtı verdiyse zarara uğramaz.

Fe-harrizû emvâleküm bi'z-zekâti. O halde mallarınızı zekât vererek koruyunuz. Malların korunmasının şekli zekât verilmesidir. Bu konuda çok salîh, halis bir mürid, amca

vardı, ihvanımızdan. Kapalı Çarşıda terlikçilik yapardı. Onun sözlerini hatırlarım daima. Kapalı Çarşı içinde büyük yangın oldu. Dükkânlar yandı. Korkunç, büyük, çok zararlı bir olay oldu. Meşhur Kapalı Çarşı yangınlarından birisi. O esnada, o akşam yangın çıktı diye haber ulaşınca, herkes aman benim dükkânım da yanıyor mu diye koşuşmuşlar oraya. Tabi polis, itfaiye kordonu var. Bizim bu terlikçi derviş amcaya da demişler ki; Kapalı Çarşıda yangın var. Senin dükkânında, terliklerinde, mallarında acaba ne oluyor, yanıyor mu filan gibilerden?

Bilmem demiş. Cenâb-ı Hakk bilir. Takdir onundur. Ne dilerse öyle yapar. Amma ben bildiğim bir kusur işlemedim. Zekâtı mı verdim. Zekâtımı vermekte bir kusur işlemedim demiş o gece. Yani yangını radyodan duymuşlar, söylemişler buna ben bilmem demiş. Ben malımın zekâtını verdim demiş, terlikçi amca. Ertesi gün gittiler, tabi yangın yerine hâkim olmuş itfaiye. Yangın olan kısma tahta perde gerdiler, kimseyi sokmadılar, o kısma. Tahta perde tam bizim bu terlikçi amcanın duvarının yanından

çekildi. Yani onun bu tarafındaki dükkân yanmış, bu yanmamış.

Tahta perde oradan çekildi o ticaretine devam etti. Öteki dükkânların hepsi yanmış. Amma hayranlık duyduğum bir ciddi amcaydı. Çok ciddiydi. Müşteriyle konuşurken müşterinin yüzüne bakmazdı. Böyle kaçta bu terlik derlerdi. Şu kadar. Çok ciddi konuşurdu. Namaz vakti geldi mi, hemen *Bismillâhirrahmânirrahîm* kalkar önlüğünü şey yapardı. Gider orada namazını kılardı. Şöyle köşeyi döndükten sonra orada bir namazgâh vardı. Yani bir bunun yarısı kadar bir yer, namaz kılma yeri olarak ayrılmış. Kapalı Çarşının mescidi değil de namazgâhlarından birisi. Ezan okunur namaz kılınırdı orada. Hemen orada namazını kılardı.

Bende rastladım, tam ezan okunduğu sırada *Bismillâhirrahmânirrahîm* kalktı, dışarıdaki terlikler içeri aldı, kapıyı kapatıyor müşteri geldi. Aman terlikçi ustam şuradan bir terlik ver bana dedi. Namazdan sonra dedi. Trak kapattı. Yani müşteriye filan şu müşteriye şeyi vereyimde ondan sonra kılarım demedi yani

namız. Sonra hiç boş durmazdı. Müşteri olmadığı zaman kendisi yeni terlik yapmaya devam ederdi. İmalatına devam ederdi müşteri olduğu zaman müşteriyle konuşurdu. Terlik yaparken de dudakları boyuna kıpırdardı. Boyuna zikir yapardı. Yani numune bir insandı şöyle anlatılacak bir insandı.

Allah rahmet eylesin. Cümle geçmişlerimizle beraber. Ruhu şâd olsun. Mekânı cennet olsun. Allah bizleri de, onları da rahmetine erdirdiği kullarından eylesin. Binâenaleyh mallarınızı zekât vererek koruyunuz diyor Peygamber Efendimiz. Malları korumak için biz ne yapıyoruz? Emniyet tedbirleri alıyoruz. Alarm zilleri koyuyoruz. Elektrikli pensler yapıyoruz. Kapılar kapatıyoruz, kilitler yapıyoruz, zincirler yapıyoruz.

En iyi çare ne?

Allah'ın emrini tutmak, zekâtı vermek. O zaman Cenâb-ı Hakk korur. Malınızı zekât vererek koruyun. Zekâtı verilmedi. Mal gidecek. Ya gemi batar. Ya otobüs çarpar. Ya otomobil devrilir. Ya dükkâna hırsız girer. Ya yangın olur. Ya sel olur ya bilmem ne olur. Haram

mal hayır getirmez. Sahibine haram mal fayda getirmez. Zarar getirir mutlaka.

Devam ediyor Efendimiz.

Ve dâvû merdâküm bi's-sadakati. Hastalarınızı da onların namına zekât ve sadaka vererek tedavi ediniz. Doğrudan doğruya ilişkisi yok ama sen burada fukaraya sadaka veriyorsun orda hastan duruyor ama hastayı iyi edecek olan da Cenâb-ı Hakk sadakayı görüpte kabul edecek olan da Cenâb-ı Hakk. Duaları kabul edecek olan da Cenâb-ı Hakk. Onun için sen Cenâb-ı Hakkın hoşnut olacağı, razı olacağı bir iş yaparsan çözülür bu iş. Çünkü Cenâb-ı Hakk her şeye kadirdir. Ne isterse onu yapar. İstedğini yapar. Sen her şeye kâdir olan Allah'ın rızasını kazanmaya çalış, iş bitsin. Allah'ın rızasını kazanmayı düşünmeyip de, kullun rızasını kazanmayı düşünenlerde hep pişman olmuşlardır. Yani şunu şöyle yapmayayım, halk beğenmez, bilmem ne ama Allah'ın sevdiği bir şey. Sonra pişman olmuşlar. Halkı gözeten, halkın gözüne girmeye çalışan, Allah'ın rızasını düşünmeyen, Allah'ın rızasından da mahrum kalır, halkın teveccühünden de

mahrum kalır. Allah onu dünyada da rezil eder, ahirette de mahrumlardan olur. Hastalarınızı sadakayla tedavi ediniz.

Mallarınız zekâtla koruyunuz.

Ve'd-fe'û anküm tavârika'l-belâi. Gelip çatan belaları üzerinizden. *Bi'd-du'âi.* Dua ederek defediniz. Savununuz kendinizi. Üzerinize gelip çatan belalardan kendinizi dua ederek savununuz, korununuz.

Fe-inne'd-du'âe. Çünkü dua etmek. *Venfe'u mimmâ nezele ve mimmâ lem yenzil.* Geçen gün okuduğumuz hadîs-i şerîf gibi. Çünkü dua gelmiş olan belayı kaldırmaya da fayda eder ve henüz gelmemiş, gelmekte olan, yolda olan belaya da fayda eder.

Mimmâ nezele yekşifühû. Gelmiş olan belayı kaldırtır üzerinden insanın.

Ve mâ lem yenzil yahbisühû. Gelmemiş olanı da orada hapseder, buraya getirtmez. Senin üzerine getirtmez.

Demek ki mallarımızı zekâtlarımızı vererek korumaya alacağız, hastalarımızı sadakalar vererek tedavi edeceğiz. Belaların da başımızdan savulması veya üzerimize gelmemesi

için duayı çok yapacağız. Duayı çok yapacağız, duaya alışalım.

b. İki Faziletin İslam'daki Önemi

İkinci hadîs-i şerîf.

مَا جُمِعَ شَيْءٌ إِلَى شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ عِلْمٍ إِلَى حِلْمٍ

Mâ cumi'a şey'un ilâ şey'in efdalü min 'il-min ilâ hılmin.

İki şey birbirine yakışıyor diye yanyana getirilir. Bu bunun yayına uygun düştü yakıştı diye. İki şey birbirine yakışıklı bir şekilde bir araya gelmesinin en güzel şekli, ilmin yanına hilm yakışır. Bir şeyi bir şeyle yanyana koyup yakıştırmak istiyorsan bunun en uygun düşeni, ilmin yanında hilmin olmasıdır. İlimle hilm bir arada çok yakışır. Bundan daha hayırlı birbirine daha yakışan şey olamaz.

İlim nedir?

Bilmek.

İlim bilmek.

Neyi bilmek?

Allah'ı bizden istediği, bizim Allaha karşı borcumuz olan görevlerimizi bilmek. Allah'ın yasaklarını bilmek. Haramları bilmek. İbadetleri taatleri yapmak. İlim budur. Bir insan

Allah'tan korkuyorsa, Allaha karşı ibadetlerini yapıyorsa, Allah'ın yasaklarından kaçınıyorsa, kötü şeylerden uzak duruyor, işi şeyleri icra ediyorsa, bu adam âlim demektir. Böyle yapmıyorsa, istediği kadar ünvanı olsun, profesör, rektör, bilmem dekan mekân, bilmem ne kurumunun başkanı. Şu kadar kitap yazmış vesaire. E Allah'tan korkmuyor. Allah'ın emrini tutmuyor. İbadetlerini yapmıyor. Yasaklarından kaçmıyor. Bu adam âlim değil cahil.

Niye?

E Allah'tan kendisini korumuyor, cehennemden kendisini korumuyor, ahiretini kurtarmaya çalışmıyor. Ahiretini mahvedecek işleri yapıyor.

Neden?

Cahil, bilmiyor. Bilseydi böyle yapmazdı. Çok cahil bu adam. İsterse profesör olsun. İsterse üniversitenin rektörü olsun, isterse devletin başkanı olsun, kabinenin başkanı olsun, ne olursa olsun. Kıymeti yok.

Hilim ne demek?

Hilim de sakin olmak, kızmadan, düşünme düşünme hareket etmek.

Halim insan ne yapar?

Sertelmez, benim gibi patlayıp çatlamaz. Gazaplanıp kızmaz. Öfkelenmez birden. Kızılacak yerde bile yumuşak davranır, ciddi davranır, kızmadan işini bitirir.

Mescidin içine pislemek istedi birisi. Sahâbe-i kirâm da onu dövmek istediler. Peygamber Efendimizde öyle yapmayın dedi. Anlatın dedi. Çok misalleri Peygamber Efendimizin halimliğinin, yani kızmayıp, sakin, öğretici, ikna edici tarzda davranmasının misali çok.

Yalnız Allah'ın emri çiğnendiği zaman gazaplanırdı. Yani edepsiz Allah'ın emrini çiğniyor, edepsizliği yapıyor, o zaman çok gazaplanır. Onun lamı cimi yok. Allah için gazaplanırdı. Şurasındaki damarı şişerdi, yüzü kıpkırmızı olurdu. Şuradaki damarı çok gazaplanırdı. Kendisi için değil. Nefsi için kızmazdı, halim davranırdı. Kendisine karşı birisi cahillik yapmış, yumuşak davranırdı.

Tanımamış, Peygamberliğinin şanına uygun hürmeti göstermemiş, yumuşak davranırdı. Bilmiyor, yanlış bir iş yapıyor cahilliğinden, yumuşak davranır. Öğretirdi. Amma domuzluğuna, inadına, günah işleyen, haramı işleyene, Allah'ın emrine aykırı hareket edene

şiddetle gazap ederdi. Ona da müsamaha göstermezdi. Çünkü öyle şeylerde aldırmamak, yumuşak davranmak, suça teşvik olur, suçu yarar, suçun yapılmasına sebep olur. Anında hemen yapmayın diye söylerdi.

Arafat'ta delikanlının birisi, kadınlar kısmına doğru baktı. Hemen dedi ki; “*meh yâ ğulâm*” sakın ha, yapma öyle, ey delikanlı dedi. Sakın ha, öyle yapma dedi. Bu öyle bir gündür ki Arafat'ta. Bu öyle bir gündür ki, bugün gözüne sahip olan, fevzûfelah bulur dedi. Gözüne sahip olamayan, harama bakan, hapı yutar. Hemen düzeltiyor yani, günahın işlenmesine müsamaha etmiyor. Günahın işlenmesine müsamaha, yumuşak davranmak yok. Öğretirken yumuşak davran tamam. Kızılacak yerde kızma anlat. Ama günahın işlenmesine müsaade etmek yok. Adam hırsızlık yapıyor müsaade ediyor, olmaz. Günah işliyor müsaade ediyor, olmaz. Ötekisini boğmaya kalkmış, gırtlığına çömmüş, ona müsaade olmaz. Onun hemen söndürülmesi lazım.

c. Alimler ve İlim Meclisleri

Üçüncü hadîs-i şerîf.

مَا جَلَسَ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا نَادَاهُمْ مُنَادٍ مِّنَ
السَّمَاءِ: قَوْمُوا مَغْفُورًا لَّكُمْ

*Mâ celese kavmün yezkürûnellahe illâ
nâdâhüm münâdin mine's-semâi kûmû
mağfûran leküm.*

Enes radiyallahu anh'den buyurmuş ki
Peygamber Efendimiz; Ahmet b. Hanbel'in İbn
Abdülber ve Tayâlisî'nin rivayet ettiğine göre;

Bir takım insanlar, Allah'ın zikrine otur-
muşlarsa, Allah'ı zikir için oturmuşlarsa, on-
lara gökten bir melek nida eder ki; Kalkın. Gü-
nahlarınız affı mağfiret olunmuş olarak, varın
evinize. Mağfur olarak, mağfiret olunmuş ola-
rak, kalkın, hadi Allah tarafından affolundu-
nuz der bir melek. Yani Cenâb-ı Hakk'ın zikri
fevkalade sevaplı, kıymetli, faideli. Allah razı
olsun hepinizden. Diyelim günahlarımızın affı
için Estağfirullah.

مَنْ اسْتَقْبَلَ الْعُلَمَاءَ فَقَدْ اسْتَقْبَلَنِي وَمَنْ زَارَ
الْعُلَمَاءَ فَقَدْ زَارَنِي وَمَنْ جَالَسَ الْعُلَمَاءَ فَقَدْ
جَالَسَنِي وَمَنْ جَالَسَنِي فَكَأَنَّمَا جَالَسَ رَبِّي

Men istakbele'l-ulemâe fe-kad istakbelenî ve men zâre'l-ulemâe fe-kad zârenî ve men câlese'l-ulemâe fe-kad câlesenî ve men câlesenî fe-keennemâ câlese rabbî.

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz bu hadîs-i şerîfinde buyurmuş ki:

Men istakbele'l-ulemâe. Kim âlimlere yönelirse, giderse, teveccüh ederse.

Fe-kad istakbelenî. Bana yönelmiş, bana teveccüh, bana hürmet etmiş olur. Peygamber Efendimiz öyle buyuruyor. Çünkü âlimler Peygamber Efendimizin varisleri.

Ve men zâre'l-ulemâe fe-kad zârenî. Kim âlimleri ziyaret ederse, beni ziyaret etmiş olur.

Ve men câlese'l-ulemâe fe-kad câlesenî. Âlimlerin meclislerine gider, onların sohbetlerini dinlemek için meclislerine katılır, otursa, sanki benim meclisime gelmiş, benimle

oturuyormuş gibi olur, diyor Peygamber Efendimiz.

Ve men câlesenî. Kim benimle oturuyorsa, benimle aynı meclise gelmişse, benim meclisime dâhil olmuşsa;

Fe-keennemâ câlese rabbî. Sanki Rabbimin meclisine gelmiş, onunla aynı mecliste bulunmuş olur. Rabbimin meclisine girmiş olur, buyuruyor Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi vessellem.

Çünkü ilim İslam'ın hayatıdır. İlim varsa İslam vardır. İlim yoksa İslam bitmiştir. Cahilliğin olduğu yerde Müslümanlığın güzel yapılması mümkün değildir. Her şey dini bilen, Allah'tan korkan, Kur'an-ı ve Peygamber Efendimizin yolunu öğreten âlime bağlıdır. Onun olması lazım. Onu yetiştirmemiz lazım. Onu göndermemiz lazım. Onu çağdırmamız lazım.

Şimdi burada her ay bir mescid açalım diyoruz. İyi açalım ama meclisi açalım, bir cami açalım diyoruz. Dubbo heveslendik, niyetlendik, ahdettik, peyman eyledik, niyet eyledik, her gün her ay bir cami açalım dedik. Açacağız ama hoca lazım. Birinciye Recep Hocayı kaydırdık. Ama olur. Wollongong mu bilmiyorum

artık. İkinciye olursa Orhan Hocayı kaydıracağız. Sonra üçüncü dördüncü derken âlim lazım.

Âlimin de nasılı lazım?

Kur'an-ı bilen, sünneti seniyyeyi bilen, Allah'ın sevdiği, Peygamberin razı olduğu hakiki âlim olması lazım. Yoksa başka heveslerde, başka arzulara, başka teşkilatların emrinde, başka tarafların borusunu öttüren, başkasının adamı olan kimselerde hayır yok.

d. Hatim ve Duanın Bereketi

مَنْ اسْتَمَعَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ طَاهِرًا كُتِبَتْ لَهُ
وَرُفِعَتْ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَمُحِيتُ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ
لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ وَمَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فِي
صَلَاةٍ قَاعِدًا كُتِبَتْ لَهُ خَمْسُونَ حَسَنَةً وَمُحِيتُ عَنْهُ
خَمْسُونَ سَيِّئَةً وَرُفِعَتْ لَهُ خَمْسُونَ دَرَجَةً وَمَنْ قَرَأَ
حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فِي صَلَاةٍ قَائِمًا كُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ
حَسَنَةً وَمُحِيتُ عَنْهُ مِائَةٌ سَيِّئَةً وَرُفِعَتْ لَهُ مِائَةٌ
دَرَجَةً وَمَنْ قَرَأَهُ فَخَتَمَهُ كَتَبَ اللَّهُ عِنْدَهُ دَعْوَةً
مُجَابَةً مُعَجَّلَةً أَوْ مُؤَخَّرَةً

Men isteme'a harfen min kitâbillahi tâhîren kütibet lehû aşru hasenâtin ve muhiyet anhü aşru seyyiâtin ve rufiat lehû aşru deracâtin ve men karae harfen min kitâbillahi fî salâtin kâ'ıden kütibet lehû hamsûne haseneten ve muhiyet anhu hamsûne seyyieten ve rufi'at lehû hamsûne deracetin ve men karae harfen min kitâbillahi fî salâtin kâimen kütübet lehû mietü hasenetin ve muhiyet anhu mietü seyyietin ve rufi'at lehû mietü deracetin ve men karaehû fe-hatemehû keteballahu indehû da'veten müstecâbeten mu'accereten ev muahharaten.

İbn Abbâs radiyallahu anhuma'dan bir hadîs-i şerîf.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki bu rivayete göre;

Men isteme'a harfen min kitâbillahi tâhîren. Kim temiz olarak, Allah'ın kitabından bir harf dinlerse, yani cünüp değil, temiz olarak, abdestli olarak, Allah'ın kitabından bir harf dinlerse ona.

Kütibet lehû aşru hasenâtin. On hasene yazılır. On seyyiesi silinir. Seyyie günah demek. Hasene iyilik demek. On iyilik yapmış

gibi sevap yazılır, on kötülüğü silinmiş gibi sevap yazılır.

Ve rufi'at lehû hamsûne deracetin. Ve on derece yükseltilir derecesi. O Müslümanın. Bir harfi temiz olarak dinlerse Kur'an-ı Kerîm'den.

Ve men karae harfen min kitâbillahi fî salâtin kâimen. Kim Allah'ın kitabından bir harfi oturuyor vaziyette okursa. Bu neden olabilir? Ya oturarak namaz kıldığı için olur. Ya hutta namazda tahiyat'a oturduğu zaman;

Rabbenâ âtina fid'dünyâ haseneten ve fil'âhireti haseneten ve kınâ azâbennâr. Filan diye bazı ayetler okunuyor, ya da öyle olur. Oturarak namazın içindeyken bir harf kim okursa.

Kütibet lehû hamsûne haseneten. Elli iyilik yazılır buna, hasene yazılır.

Ve muhiyet anhu mietü seyyietin. Elli kötülüğü silinir, günahı silinir.

Ve rufi'at lehû mietü deracetin. Elli derece yükseltilir. Demek ki dışarıda dinlemekten namazın içinde okumak daha sevaplı oluyor.

Ve men karae harfen min kitâbillahi fî salâtin kâimen. Kim namazdayken, namazda ayaktayken, kaim iken, ayaktayken, Kur'an-ı Kerîmin içinden bir harf okursa. *Kütübet lehû mietü hasenetin.* Ona yüz iyilik hasene yazılır.

Muhyet anhu mietü seyyietin. Yüz kötülüğü silinir.

Ve rufi'at lehû mietü deracetin. Ona derecesi yüz yükseltilir.

Demek ki ayakta okuması daha sevaplı, oturarak olmasından iki kat daha sevaplı.

Oturarak namaz kılınabilir mi?

Kılınabilir ama sevabı yarıya iniyor. Yani mükâfatları yarıya iniyor. Bak oturduğu yerden Allah'ın kelimelerinden bir harf okursa, elli hasene yazılıyor, elli seyyie siliniyor, elli derece yükseltiliyor. Ayaktayken okursa, yüz günahı siliniyor, yüz hasene yazılıyor, yüz derece yükseltiliyor. Yani el pençe ayakta durmanın sevabı daha çok.

Ve men karaehû fe-hatemehû. Kim Allah'ın kitabını okur ve hatmederse, bitti hatmedecek.

Keteballahu indehû da'veten müstecâbeten. Allah ona kendi indinde müstecap bir dua

hakkı verir. Kulum müstecap olacak yapacağın dua. Senin duan kabul olacak dua olacak. Reddedilmeyen dua olacak diye. Allah ona müstecap bir dua ihsan eder.

Mu'accereten ev muahharaten. Ya bu anda hemen istediğini verecek ya da ilerde Cenâb-ı Hakk'ın uygun gördüğü bir zamanda o mükâfatı alacak. Ama müstecap bir dua hakkı verir. Hatimi indirilen insanın, kabul olmuş bir dua etme hakkı kazanılmış oluyor. Kazanmış oluyor ki çok güzel. Çok büyük bir müjde. Allah Teâlâ hazretleri Kur'an-ı Kerîm'ini, namazda, ayaktayken, otururken, namazın dışında okumayı, dinlemeyi, öğrenmeyi, öğretmeyi Allah nasip etsin cümlemize. Hatimler nasip etsin. Ezberlemek nasip etsin. O sevaplara nail eylesin.

e. Dünya ve Ahiret: Hangi Kaygı Neye Yaklaştırır?

مَنْ أَسِفَ عَلَى دُنْيَا فَاتَتْهُ اقْتَرَبَ مِنَ النَّارِ مَسِيرَةَ
أَلْفِ سَنَةٍ وَمَنْ أَسِفَ عَلَى آخِرَةٍ فَاتَتْهُ اقْتَرَبَ مِنَ
الْجَنَّةِ مَسِيرَةَ أَلْفِ سَنَةٍ

Men esefe alâ dünyâ fâtethü ikterabe mine'n-nâri mesîrate elfi senetin ve men esefe alâ âhiretin fâtethü ikterabe mine'l-cenneti mesîrate elfi senetin.

Orada herhalde atlama olmuş başı gibi devam etmesi lazım. Mesîrate elfi senetin olması lazım tahminime göre. Satırda bir hata olmuş. Manası şu.

Men esefe alâ dünyâ. Kim dünyalık bir şeyi kendisinin elinden kaçtı diye esef etmişse, tüh be şu dünyalık elimden kaçtı, şu fırsatı elimizden gitti ya, hay Allah onu kaçırmıyaydık şu kadar kar edecektik, para pul bilmem ne filan.

İkterabe mine'n-nâri mesîrate elfi senetin. Bin sene yolculuk mesafesi cehenneme yaklaşır.

Neden?

Çünkü dünyalığa heves ediyor. Dünyalık elinden kaçıyor diye esef ediyor. Cehenneme bin sene yaklaşır.

Aksine kim?

Ve men esefe alâ âhiretin fâtethü. Ahirette kendisine fayda verecek bir sevaplı şeyi kim kaçırmışsa, tüh ya bugün pazartesiydi, hay Allah ya kaçırdık oruç tutmayı be, hay Allah ne olurdu sabahleyin niyet ediverseydik de orucu

tutsaydık ya. Hay Allah diye mesela ahiretine ait bir menfaati elden kaçırdı diye esef ederse.

İkterabe mine'l-cenneti. Cennete yaklaşır. Herhalde ötekisi gibi devam edecekti, burada satır atlamış, yani bin senelik yol cennete yaklaşır olacaktı. Ama onu artık nereden arayacağız bulacağız, bazı kaynaklara bakmamız lazım. O şeyi anlamak için.

Allahu Teâlâ ahireti sevmeyi, ahirete heves etmeyi, esef edeceksek elden kaçan bir ahiret sevabı oldu mu ona esef etmeyi nasip etsin. Dünyanın Allah indinde kıymeti yok. Allah dünya sevgisini gönlümüze sokmasın. Çünkü insanın gönlüne dünya sevgisi girdimi gemi su oluyor demektir. Deryada gemi su almaya başlamış demektir. Dünya bir uçsuz bucaksız umman gibidir, derin deniz gibidir. İnsanın gönlüde gemi gibidir onun üstünde. Dünyalık insanın gönlüne girdimi, gemi su almaya başlıyor demek. Boşaltamazsa gemi batar.

Allahu Teâlâ hazretleri ahireti sevmeyi, ahireti kazanmayı çalışmayı bizlere nasip eylesin. Allah hepimizi sevdiği kul eylesin. Hepimizi cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin.

El Fâtihâ...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

